పరదేశీ కథలు

- లలిత చిట్టి

శారా ప్రేమ కథ

సమయం రాత్రి ఒంటిగంట అవుతోంది.

కువైటు పట్టణం నిశ్శబ్దాన్ని తనలో నింపుకుని నిద్రపోతోంది.

బెడ్‌లైటు వెలుతురు ఆ రూములో మంద్రంగా పరుచుకుని ఉంది.

ఖరీదైన ఫర్నీచర్‌తో కళాత్మకంగా, పొందికగా అలంకరించబడిన ఆ బెడ్‌రూము ఎంతో అందంగా కనిపిస్తోంది.

ఇంట్లో లైట్లు అన్నీ ఆరిపోయాయి. అందరూ నిద్రలోకి జారుకున్నట్లు ఉన్నారు. కానీ ఆ.. ఇద్దరు మాత్రం ఒకరినొకరు కలుసుకునే ఈ సమయం కోసం నిద్రపోకుండా వేచి ఉన్నారు.

టక్..టక్ మనే శబ్దంతో గడియారంలోని చిన్నముల్లు ఒకటి మీదకి వయ్యారంగా ఒదిగింది. ఒక రౌండు పూర్తిచేసి వచ్చిన అలసటతో పెద్దముల్లు పన్నెండును హత్తుకుంది.

అంతవరకు మెత్తటి పడకపై, గులాబిమొగ్గలా ముడుచుకుని పడుకుని, తన ప్రేమికుడైన అమీర్ గురించి ఆలోచిస్తున్న శారా మెల్లగా పైకి లేచింది. అడుగులో అడుగువేసుకుంటూ వెనుక వైపుగా ఉన్న కిటికీ దగ్గరకి చేరుకుంది. గోడకు వ్రేలాడుతున్న సిల్క్‌పూల పరదాను పక్కకు జరిపి క్రిందగా ఉన్న తోటలోకి దృష్టి సారించి చూసింది. మసక చీకటి క్రమ్ముకున్న ఆ రాత్రి వేళలో తోటలో ఉన్న సిమెంటు బెంచీపై కూర్చుని ఉన్న ఒక ఆకారం లీలగా కనిపించింది.

తనకంటే ముందుగా తోటలోకి చేరుకుని తనకోసం ఆత్రంగా ఎదురు చూస్తున్న అమీర్‌ను పోల్చుకున్న శారా పెదవులపై సన్నటి చిరునవ్వు మెరిసింది. అతన్ని చూసిన ఆమె హృదయం ఆనందంతో నిండిపోయింది. వెంటనే అమీర్ సమక్షంలో వాలిపోవాలని, అతని స్పర్శలో కరిగిపోవాలని ఆమె తనువు తహతహలాడింది.

ప్రేమకు కుల, మతాల భేదాలు, పేదా గొప్ప తారతమ్యాలు ఉండవు కదా! నిజమైన ప్రేమ ఎన్ని కష్టాలు ఎదురైనా లెక్కచేయదు. చావునైనా సరే అది ధైర్యంగా ఎదుర్కొని తనను తాను బ్రతికించుకుంటుంది.

అందంలో అప్సరసలను తలదన్నే ఆ అరబిక్ అమ్మాయి, ఇస్లాం మత సిద్ధాంతాలు తలనెత్తుకున్న కుటుంబంలో పుట్టి, కఠినమైన కట్టుబాట్లను పాటిస్తూ ఎల్లప్పుడూ నల్లటి బురఖాలో ఒదిగిపోయి ఉంటుంది. ఎట్టి పరిస్థితులలోను కళ్ళు తప్ప తన శరీరంలోని ఏ ఒక్క భాగం, కనీసం కాలిగోరు కూడా పరాయి పురుషునికి కనిపించకుండా జాగ్రత్తపడే ఆ అమ్మాయి, సంపదలో పుట్టి, సర్వసౌఖ్యాలు అనుభవించే ఆ అరబిక్ సౌందర్యరాశి.. సామాన్యుడు, పేదవాడు తన ఇంటిపనివాడు అయిన అమీర్‌తో ప్రేమలో పడటం చాలా వింతగా అనిపిస్తుంది. విన్నవారికి ఆశ్చర్యం కలుగుతుంది.

కానీ కువైటు దేశ చరిత్రలో చెరగని ప్రేమకథగా ఇంతకు ముందు ఎన్నడూ జరగని ఒక కథగా శారా, అమీర్‌ల ప్రేమకథ రాయబడింది. తనప్రేమను బ్రతికించటం కోసం, తన ప్రేమికుని కోసం, ఎంతో ధైర్యంతో తెగువతో ఎవరూ చేయని సాహసం ఇందులోని కథానాయకి శారా చేసింది. అందుకే శారా ప్రేమకథ తమిళనాడు ముఖ్యమంత్రి 'జయలలిత'ను కూడా కదిలించింది.

ఏ.సి చల్లదనం నిండిన ఆ రూములో, వెచ్చగా మెత్తటి బ్లాంకెట్ కప్పుకుని కలలు కంటూ నిద్రపోవాల్సిన ఆ సమయంలో కింద తోటలో ఎదురుచూస్తున్న అమీర్‌ను కలవడానికి శారా బయలుదేరింది. అక్కడికి ఆ అమ్మాయి చేరుకోవాలంటే ముందుగా మొదటి అంతస్తులోని తన బెడ్‌రూము పక్కనే ఉన్న అమ్మా,నాన్నల రూమును దాటాలి. తరువాత క్రిందవున్న హాలులోపలికి అమర్చబడివున్న వంపు తిరిగిన చెక్కమెట్లను శబ్దం కాకుండా దిగాలి. అంతేకాదు, ఆ ఎడమవైపున మెట్ల కిందుగా ఉన్న చిన్న రూములోని పనిమనుషులు నిద్రపోయారో, లేదో నిర్ధారించుకుని మెల్లగా వెనుకవైపు ఉన్న వంటగదిలోకి ప్రవేశించాలి. తరువాత అక్కడి తలుపు గడియ తీసుకుని, తోటలోకి అడుగుపెట్టాలి.

అక్కడ తోటలో శారా వాళ్ళ నాన్న బాబా ఖలీల్ ప్రేమగా పెంచుకుంటున్న మూడు కుక్కలు రాత్రిపూట తిరుగుతూ ఉంటాయి. క్రొత్తవారు ఎవరైనా ఆ తోటలోకి, ఇంటి పరిసరాల్లోకి ప్రవేశిస్తే చాలు వెంటనే అవి వారిమీద పడి కండల్ని పట్టి చీల్చిపారేస్తాయి. కానీ ఇంట్లోవారికి, పనివారికి అవి మాలిమి కావడంతో వారిని ఏమీ అనవు.

వీటినన్నింటినీ దాటుకుని, ధైర్యం చేసి, రాత్రివేళలో తోటలోని అమీర్ దగ్గరికి శారా చేరుకోవాలి.

ఇలా తోటలోకి రావడం, అమీర్‌ని కలవడం ఆమెకు క్రొత్త ఏమీకాదు. దాదాపు ఎనిమిది నెలలుగా వారంలో రెండు మూడుసార్లు వీలయినప్పుడల్లా ఆ తోటలో వారిద్దరూ కలుసుకుంటూ, ప్రేమను పంచుకుంటూ ఉన్నారు. కానీ వారు కలుసుకునే ప్రతిరోజూ కూడా శారా వాళ్ళ నాన్న బాబా ఖలీల్ కంటపడితే వెంటనే ప్రాణం తీస్తాడు అనే భయం వారిలో కదలాడుతూనే ఉంటుంది.

కానీ.. వారానికి కనీసం మూడుసార్లయినా, ఆ తోటలో కలుసుకుని కబుర్లు చెప్పుకుని, ప్రేమను పంచుకోకపోతే జీవితం వ్యర్థమేమో అని బలంగా వారికి అనిపిస్తుంది కాబట్టి ఎంతో కష్టమైన పని అయినప్పటికీ రిస్క్ తీసుకుని అక్కడ కలుసుకోవడం వారికి అలవాటైపోయింది.

బాబా ఖలీల్ చాలా కఠినుడు. ఇస్లాం మత ఛాందస భావాల్ని తలనెత్తుకుని, వాటిని తూచా తప్పకుండా పాటించే ముస్లిం "ముల్లా" (మతవాది) ఆయన. స్త్రీయే సకల అనర్థాలకు మూలమని, స్త్రీ సౌందర్యమే పురుషుని పతనానికి మార్గమని, అందుకే స్త్రీ ఎల్లప్పుడూ కట్టుబాట్లతో బురఖాలో ఉండాల్సిందే అని ఆయన గట్టిగా నమ్ముతాడు. అందుకే తన భార్యను, వయసు వచ్చిన తన కుమార్తెలను పరాయి పురుషుని కంటపడకుండా వారిని బురఖాలోనే ఆయన బంధించాడు.

ఆయన అనుమతి లేకుండా, ఆ ఇంట్లోని ఆడవాళ్ళు బయటికి వెళ్ళడానికి అనుమతి లేదు. ఎపుడూ ఆంక్షలతో మ్రగ్గిపోయే ఆ స్త్రీల గతి ఆ ఇంట్లో పెంచుతున్న కుక్కలకన్నా హీనమైనది.

తన ఇంటి పనివాడైన అమీర్‌తో శారా ప్రేమ పెంచుకోవడం అన్నింటినీ విడిచి అతనితో భారతదేశానికి వెళ్ళిపోవడం అనేది బహుశా ఈ కట్టుబాట్లవల్లనే కావచ్చు.

కట్టుబాట్లను అతిక్రమించడం పాపమని, ఇస్లాం మత ధర్మాన్ని పాటించడమే స్వర్గానికి వెళ్ళేదారి అని, కఠినమైన మతసాంప్రదాయాలను సంతోషంగా అనుకరిస్తూ భర్త అదుపాజ్ఞలలో ఉండి నడుచుకోవడం స్త్రీ ధర్మమని భావించే స్త్రీలు వీరిలో చాలామందే ఉన్నారు.

అయితే వీరిలో అతికొద్ది మంది స్త్రీలు మాత్రమే స్వతంత్ర భావాలు కలిగి, ఇంట్లో వారిని, బయటవారిని ఎదిరించో, ఒప్పించో, మామూలు స్త్రీలవలే వస్త్రధారణ కలిగి బయట ప్రపంచాన్ని చూస్తూ నాగరికతను ఒంటపట్టించుకుని పురుషునితో సమానంగా విద్యను ఆర్జిస్తూ తమ హక్కుల కోసం పోరాటం చేస్తున్నారు. కాలం మారే కొద్దీ ఇక్కడి స్త్రీలలో కూడా మంచి మార్పు వస్తోంది.

ఎప్పుడూ బురఖాలో మ్రగ్గిపోయే శారా అమీర్‌ను కలిసే సమయంలో బురఖా తీసేసి అందమైన దుస్తులు ధరించి అప్సరసలా ఆ తోటలోకి నడిచివస్తుంది.

దేవకన్యలాంటి అందగత్తె శారా, ఏ అర్హతా లేని పనివాడైన అమీర్‌ని ప్రేమించడం నమ్మలేని విషయం. అందుకే అనుభవజ్ఞులు ప్రేమ గుడ్డిది అంటూ ఉంటారు. కానీ అమీర్ పేదవాడైనా హృదయం మాత్రం చాలా గొప్పది. విశాలభావాలు కలిగిన యువకుడు అతడు. అందుకే వారిమధ్య ప్రేమ సాధ్యం అయింది. దేశంకాని దేశం వచ్చి, ఒక డ్రైవరుగా పనిచేస్తూ తన యజమాని కూతురినే ప్రేమించడం అంటే సామాన్యమైన విషయమా? తలచుకుంటేనే నమ్మశక్యం కావటంలేదు అమీర్‌కి. ఏ రాత్రికి ఆ రాత్రి గడిచిన తరువాత తెల్లవారాక క్రిందటి రాత్రి శారాతో చెప్పిన కబుర్లు, ఆ అమ్మాయి లేత స్పర్శ అన్నీ ఒక కలగా అనిపిస్తాయి అతడికి. తన యజమానికి తెలిస్తే ఆ క్షణంలోనే ప్రాణం తీయడం ఖాయం అని అమీర్‌కి బాగా తెలుసు. ఇలాంటి విషయాల్లో ఆయన కోపం ఎంత క్రూరమైనదో, హృదయం ఎంత కఠినమైనదో వారిద్దరికీ బాగా తెలుసు. ఏరోజుకు ఆ రోజు వారి కలయిక కొత్తగా, మత్తుగా, వింతగా ఉండి ఆనందం, హాయిని కలిగిస్తున్నా కూడా బాబా ఖలీల్ గుర్తువచ్చినప్పుడు మాత్రం వారికి గుండె దడ పెరుగుతూ ఉంటుంది అయినా కూడా వారి ప్రేమకు ఏవీ అడ్డం రాలేదు.

కడపజిల్లాలోని ఒక మారుమూల గ్రామం నుండి, కుటుంబ పోషణ కోసం రెండేళ్ళ ముందు కువైటుకు వచ్చి ఆ ఇంట్లో డ్రైవరుగా పనిలో చేరిన అమీర్ శారా ముగ్ధమోహన సౌందర్యానికే కాదు, నిష్కళంకమైన ఆ ప్రేమకు కూడా దాసోహం అయిపోయాడు. శారా ప్రేమలో పడి తన స్థితిని, పరిస్థితిని మరచిపొయ్యాడు. పరాయి దేశంలో పనివాడిగా ఉన్న తన ప్రేమ బయటపడిన ఏదో ఒకరోజు తన ప్రాణం గాల్లో కలిసిపోతుందని, తన శరీరం ఎడారిలోని కాకులకు, గద్దలకు ఆహారం అవుతుందని అమీర్‌కి బాగా తెలుసు. తరువాత తన అమ్మానాన్నలు, తనవారు తనగురించి మరిచిపోవాలని కూడా తెలుసు. కానీ ప్రేమ ఎన్నో అద్భుతాలు చేస్తుంది. ప్రేమికులను ఇద్దరినీ ఒక్కటిగా కలపడానికి వారి హృదయాల్లో గూడు కట్టుకుని నివశించడానికి ప్రేమ ఎన్నో సాహసాలను కూడా చేయిస్తుంది.

నిలువుటద్దంలో ఒక్కసారి అందమైన తన రూపాన్ని పరిశీలించి చూసుకుని పక్కనే స్టాండుకు తగిలించి ఉన్న నియాన్ కలర్ సిల్కు స్కార్ఫ్‌ను తలకు పొందికగా చుట్టుకుంది శారా.

మెల్లగా తన రూములోనుండి బయటకి వచ్చి, మెట్ల దగ్గర కాసేపు ఆగి ఇంట్లో అందరూ నిద్రపోతున్నారని నిశ్చయించుకుని మెల్లగా తన కాళ్ళను ఎత్తిపట్టి అడుగులు వేస్తూ శబ్దం కాకుండా క్రిందకి దిగసాగింది. అయిదవమెట్టుపై కాలు మోపగానే ఎనిమిది నెలల క్రితం, అక్కడే ఆ మెట్టుమీదే తన కాలు స్లిప్ అయి ఆ మెట్ల మీదనుండి దొర్లుకుంటూ క్రిందపడిపోయిన సంగతి ఆమెకు జ్ఞాపకం వచ్చింది. అమీర్‌తో ప్రేమలో పడిన ఆ రోజు శారా జీవితంలో మరువలేనిది. ఆ మెట్లు దిగే ప్రతిసారీ ఆ జ్ఞాపకం శారా మదిలో కదలాడి అమీర్ మొదటి స్పర్శ గుర్తుకు వస్తూ ఉంటుంది. ఆ దృశ్యం కళ్ళముందు మెదలవగానే శారా పెదవులపై చిరునవ్వులు విరిసాయి. నునుపైన చెక్కిళ్ళు ఎర్రబడి సిగ్గులు మొగ్గలు వేసాయి.

అసలు ఆ రోజు ఏం జరిగిందో, వారి ప్రేమ ఎలా మొదలయ్యిందో తెలుసుకోవాలంటే ఎనిమిదినెలల క్రితం ఆ మెట్ల దగ్గర జరిగిన ఆ సంఘటనలోకి శారాతోపాటు మనం కూడా వెళ్ళాలి.

ఆ రోజు ఇంట్లో ఎవ్వరూ లేరు. బంధువుల పెళ్ళి జరుగుతుండగా అమ్మానాన్నలతో సహా ఇంట్లో అందరూ పెళ్ళికి వెళ్ళిపోయారు. మరుసటి రోజు పరీక్షలు ఉండటంతో చదువుకుంటూ, శారా తన రూములో ఉండిపోయింది.

మధ్యాహ్నం పూట వంటమనిషి శివమ్మ లంచ్ చేయడానికి కిందకి రమ్మని పిలవడంతో, చదువుతున్న పుస్తకాన్ని పక్కన పెట్టి పరాకుగా ఆ మెట్లు దిగసాగింది శారా. ఆ అయిదవమెట్టు పైకి రాగానే ఏమయిందో అర్ధమయే లోపల కాలుజారి క్రిందపడిపోయింది. తలకు దెబ్బ తగిలి రక్తం కారసాగింది. ఆ రక్తన్ని చూసిన శారాకు స్పృహ తప్పిపోయింది. అక్కడే ఉన్న శివమ్మ దొర్లి పడిన శారాను చేతుల్తో పట్టి పైకి లేపాలని ప్రయత్నించి విఫలమయింది. భయంతో శివమ్మకు కాళ్ళూ చేతులు ఆడలేదు. సమయానికి ఇంట్లో ఎవరూ లేరు. శివమ్మకు ఏం చేయాలో అర్ధంకాక "అమీర్.. ఓ అమీర్ ఎక్కడున్నావు? " అని గట్టిగా కేకలు వేస్తూ వెనుక తోటలో ఓ ప్రక్కగా కట్టబడి ఉన్న డ్రైవరు రూము వద్దకు పరిగెత్తింది.

జరిగిన సంగతి విని కంగారు పడిన అమీర్ ఉన్నపళంగా షర్టు కూడా వేసుకోకుండా ఇంటిలోపలికి పరిగెత్తుకుని వచ్చాడు. కిందపడివున్న శారాను బలిష్టమైన తన చేతుల్లోకి అవలీలగా ఎత్తుకున్నాడు.

అయితే ఆ స్థితిలో కూడా ఆమెను తాకే ముందు ఒక్కక్షణం అతడికి కాస్త భయం కలిగింది. మామూలుగా ఉన్నప్పుడు ఆమె ఎదుట పడటానికి, ఆమె ముఖం చూడటానికే భయపడిపోయే తాను, నిరంతరం ఘోషాలో ఉండే వయసులో ఉన్న ఎండ కన్నెరుగని అమ్మాయిని తాకడమా? ఎంత ధైర్యం? యజమాని ఇలా చూస్తే ఏమైనా ఉందా? భయం కలిగింది. వెంటనే ఆమెను అక్కడ క్రింద పడేసి పారిపోవాలనిపించింది.

కానీ కర్తవ్యం గుర్తుకు రావడంతో అంతడిలోని భయాన్ని మానవత్వం జయించి ఆమెను అలాగే భుజంపై వేసుకున్నాడు.

స్పృహలో లేనట్లున్న శారాను కార్లోని వెనుక సీటులో పదిలంగా పడుకోబెట్టి శివమ్మను ప్రక్కన కూర్చోమన్నాడు.

అప్పటికి శారాకు కాస్త తెలివి వచ్చి జరిగేది అర్ధం అవుతోంది కానీ మగతగా అలాగే కళ్ళు మూసుకుని ఉండిపోయింది.

మొట్టమొదటిసారిగా పరాయి పురుషుని (అమీర్) స్పర్శ ఎంతో కొత్తగా ఉంది. అమీర్ చేతుల్లో ఏదో తెలియని ఆత్మీయత, అతడి స్పర్శలోని వెచ్చదనం వింతగా అనిపించి ఆమెలో ఏదో తెలియని కలవరాన్ని కలిగించింది. ఆ క్షణంలో విడవకుండా, అతని మెడచుట్టూ చేతులు వేసి అతని భుజంపై ఒదిగిపోయి అలాగే ఉండిపోవాలనిపించింది ఆమెకు. రెండేళ్ళకు పైగా ఆ ఇంట్లో డ్రైవరుగా అమీర్ పనిచేస్తున్నా కూడా ఆమె అంతవరకు అతడి ఎదుట పడిన రోజే లేదు. అతడిని పనివాడిగా భావించి చులకన భావంతో చూసే శారా ఎన్నడూ పలకరించి మాట్లాడను కూడా లేదు. ఇంటి పనివాడైనా సరే పరాయి మగవాడితో మాట్లాడటం శారా వాళ్ళ నాన్న ఖలీల్‌కు నచ్చదు. అందుకే రెండేళ్ళకు పైగా ఆ ఇంట్లో అమీర్ డ్రైవరుగా పనిచేస్తున్నా కూడా అతడిని పరిశీలనగా ఎన్నడూ చూసింది కూడా లేదు.

కానీ ఇపుడు అతడు ఆమె కళ్ళకి ఎంతో అందంగా, ప్రత్యేకమైనవాడిలా కనిపిస్తున్నాడు. అపుడే ఆ నిముషంలోనే శారా హృదయం అమీర్‌కు అంకితమైపోయింది.

మెట్లపైనుండి పడిపోయి శారాకు దెబ్బతగిలిందని బాబాఖలీల్‌కు తెలియజేసారు. కానీ అమీర్ ఆమెను ఎత్తుకుని వెళ్ళి కార్లో పడుకోబెట్టి హాస్పిటల్‌కి తీసికెళ్ళిన సంగతి ఆయనకు తెలియకుండా అందరూ దాచిపెట్టారు. మరి ఆ విషయం ఆయనకు తెలిస్తే అంతే సంగతులు.

హాస్పిటల్ నుండి తిరిగి వచ్చిన శారా, తన గదిలో నిలువలేకపోయింది. అమీర్‌తో మాట్లాడాలని ఆమె హృదయం వేగిరపడింది.

ఇంట్లో ఎవరూ లేని సమయంలో వంటింట్లోకి వెళ్ళి అక్కడ పనిచేస్తున్న శివమ్మతో 'వెళ్ళి' అమీర్‌ని పిలవమని చెప్పింది.

ఎందుకో అని భయపడుతూ శివమ్మ వెళ్ళి అమీర్‌ని తీసుకొచ్చి వంటింటి గడప అవతల నిలబెట్టి అతడొచ్చినట్లు హాల్లో కూర్చున్న శారాకు తెలియజేసింది.

"బయటకాదు. అతడిని లోపలికి రమ్మని చెప్పు" అధికారికంగా చెప్పింది శారా.

ఆమె మాట ప్రకారం లోపలికి వచ్చి ఒక్క అడుగు హాలు లోపలికి వేసి తలవంచుకుని శారా ఎదుట నిలబడ్డాడు అమీర్.

నిన్నటి రోజు ఆమెను తన చేతుల్లోకి ఎత్తుకుని, కార్లో పడుకోబెట్టిన ఆ సంఘటన అమీర్ కళ్ళముందు మెదిలింది.

ఆ ఇంటిలోపలికి వచ్చి అలా ఆమె ముందు నిలబడటం ఏదో తెలియని ఇబ్బందిగా అనిపించింది. నిన్నటి విషయంలో ఎందుకు నన్ను తాకావు? అంటూ తిడుతుందేమో అని అతడికి భయం కలిగింది.

ఆమె తన యజమానురాలు. ఆమె ఏది చెప్పినా వినాల్సిందే తిట్టినా, కొట్టినా కూడా పడాల్సిందే గత్యంతరం లేదు. అందుకే ఆమె ఎదుట మౌనంగా నిలబడ్డాడు.

హఠాత్తుగా ఉన్నట్లుండి "అమీర్ ఆన హెబ్బక్ ఇంతే" అంది శారా. (అమీర్ నేను నిన్ను ప్రేమిస్తున్నాను")

ఆమె మాటలు చెవిన బడటంతోనే ఉలిక్కిపడ్డాడు అమీర్.

తల ఎత్తి ఆశ్చర్యంగా ఆమె వైపు చూసాడు.

"అవును అమీర్ నాకు తెలిసి ఊహ వచ్చాక, వయసు వచ్చాక నన్ను తాకిన పరాయిపురుషుడివి నువ్వే. నిన్నటినుండి నీ స్పర్శను నేను మరచిపోలేకపోతున్నాను. నీతోనే, నా ప్రేమను, జీవితాన్ని పంచుకోవాలని నిర్ణయించుకున్నాను."

"ఇప్పటినుండీ రెండు రోజులు టైము నీకు ఇస్తున్నాను. బాగా ఆలోచించుకుని నాకు నీ జవాబు చెప్పు" అని చెప్పి, మెట్లెక్కి పైన ఉన్న తన గదిలోకి వెళ్ళిపోయింది శారా.

ఆమె మాటలతో నిశ్చేష్టుడై నిలబడిపోయిన అమీర్, ఒక నిముషం తరువాత తేరుకుని అక్కడినుండి బయటపడి వడివడిగా నడుస్తూ తన రూము చేరుకున్నాడు.

శారా మాటలు అతడిని ఎంతో కలవరపరచాయి. ఆమె మాటలు నమ్మశక్యంగా లేవు. ఇది ఎలా సాధ్యం? ఆమెకూ తనకూ మధ్య భూమికీ ఆకాశానికీ ఉన్నంత దూరం ఉంది. కనీసం తలెత్తి ఆమెవైపు చూడటానికైనా తనకు అర్హతలేదు. ఆమె తన యజమానురాలి కూతురు. ఆమెతో ప్రేమ కలలో కూడా ఊహించలేనిది.

లేదు. ఇది సరికాదు. ఆమె ఏదో పొరపాటుగా ఈ నిర్ణయం తీసుకుంది. రెండురోజులు గడిస్తే ఆమె తన అభిప్రాయం తప్పని తెలుసుకుని మార్చుకుంటుంది. అంతే తప్ప తానుకూడా పిచ్చిగా ఆలోచిస్తే బాబాఖలీల్ తన ఎముకలు విరగ్గొట్టి ఎడారిలో పడేస్తాడు. తనతోపాటు శారాకూడా ప్రమాదంలో పడుతుంది. నిన్న ఆ సమయంలో ఏం చెయ్యాలో తోచక ఆమెను చేతుల్లోకి తీసుకుని హాస్పిటల్‌కు తీసుకుపోవాల్సి వచ్చింది.

అంతే తప్ప మరలా ఆమె వేపు కన్నెత్తి చూడటం కూడా తప్పే.

ఇండియాలో ఇంటిదగ్గర అమ్మానాన్నలు, తాను ఇంటికి వెళ్ళగానే పెళ్ళి చేయాలని తనకోసం తగిన అమ్మాయిని వెతుకుతున్నారు. తను వాళ్ళందరినీ సమస్యల్లోకి నెట్టలేడు. శారాతో ప్రేమ ప్రాణాలతో చెలగాటమే! వళ్ళు దగ్గరపెట్టుకుని తన స్థితిని గమనించుకుని ఆమెకు దూరంగా ఉండటం ఎంతో ఉత్తమమైన పని అని అమీర్ బాగా ఆలోచించి ఈ నిర్ణయం తీసుకున్నాడు.

కానీ అది అంత సులభం కాదని శారాతో అనుబంధం పటిష్టమై ప్రేమ మరింత పదిలమై కువైటు చరిత్రలోనే నిలిచి పోతుందని ఆ సమయంలో అమీర్ ఊహించలేదు.

ఆ సాయంత్రం పూట లేచి తోటలోకి వెళ్ళి చెట్లకు, మొక్కలకు నీళ్ళు పడుతూ శారా గురించే ఆలోచిస్తూ పరధ్యానంగా ఉన్న అమీర్‌కు పైన మొదటి అంతస్తులోని కిటికీలోనుండి ఎవరో తననే చూస్తున్నట్లు అనిపించి తలెత్తి పైకి చూసాడు.

ఆ సాయంత్రపు నీరెండలో కిటికీ దగ్గర సిల్క్‌పరదాల చాటున నిలబడ్డ శారా తనవైపే తదేకంగా చూస్తూ కనిపించింది. అమీర్ తలెత్తి తనవైపు చూడగానే చిన్న చిరునవ్వుతో అతన్ని పలకరించింది.

పగలే వెన్నెల కురిసినట్లుంది ఆమె నవ్వు.

అద్భుత సౌందర్యరాశి అయిన శారాను, సమ్మోహనమైన ఆమె చిరునవ్వును చూసిన అమీర్ హృదయం శారావైపు పరుగులెత్తింది. చేస్తున్న పనిని కూడా మరిచిపోయాడు అతడు. పైన కిటికీ వద్ద నిలబడ్డ శారా రూపమే అతని కళ్ళలో నిలిచిపోయింది.

ఇలాగే రెండురోజులు గడిచిపోయాయి. అమీర్ అలా బయటికి వచ్చి ఏ పని చేస్తున్నా కూడా ఏదో ఒక సమయంలో శారా చూపులు అతడిని గుచ్చుకుని కలవర పరిచేవి. అమీర్‌ను చూస్తూ శారా తన ప్రేమను కళ్ళలో ఒలికించేది.

మూడవరోజు యధావిధిగా తోటలో పనిచేస్తున్న అమీర్, శారా కనిపిస్తుందేమో అని పైన ఉన్న ఆమె కిటికీవైపే ఆశగా చూస్తున్నాడు. ఎంత వద్దనుకున్నా అతని హృదయం శారావైపే పరుగెడుతోంది. ఇంతలో అమీర్ ఊహించని విధంగా ఆ సాయంకాలపు సమీరంలా తోటలోకి వచ్చి అతడి ఎదురుగా నిలబడింది శారా.

అద్భుతమైన ఆమె అందాన్ని చూస్తూ కళ్ళు మరల్చుకోలేక అవస్థపడ్డాడు అమీర్.

"అమీర్ నేను చెప్పిన రెండురోజులు గడిచిపోయాయి. నువు నీ నిర్ణయం ఇంకా నాకు చెప్పనే లేదు" అంది శారా చిన్నగా నవ్వుతూ.

"నేనేం చెప్పగలను? నేను ఈ ఇంటి పనివాడిని. చాలా పేదవాడిని మీతో ఏ విషయంలోనూ సరిపడనివాడిని" అన్నాడు అమీర్ కాస్త దిగులుగా, నిరాశ నిండిన స్వరంతో.

"అవునా? మరి మీ భారతదేశంలో ఎన్నో ప్రేమకథలను గొప్పగా చరిత్రలో రాసారు. ఆ కథలను ఎన్నింటినో సినిమాలుగా కూడా మలిచారు. భారతీయులు ప్రేమైక మూర్తులనీ, పురుషులు పౌరుషానికి, పురుషత్వానికి ప్రతీకలని, వారు వలచి వచ్చిన స్త్రీని ఎంత కష్టమైనా సరే అందరినీ ఎదిరించి తన సొంతం చేసుకుని ప్రేమను నిలబెడతారని కూడా తెలుసుకున్నాను. మీ భారతీయ సంస్కృతిని తెలియజేసే పుస్తకాలెన్నో చదివాను సినిమాలు కూడా చూసాను. పేదవాడు ప్రేమించడానికి అర్హుడు కాదా అమీర్? పేదవాడికి, పనివాడికి హృదయం ఉండదా?" సూటిగా ప్రశ్నించింది శారా.

ఆమె ప్రశ్నకు సమాధానం చెప్పలేకపోయాడు అమీర్.

అతని సమాధానానికి ఆమె ఎదురు చూడలేదు కూడా. "ఈ రాత్రి ఒంటిగంటకి ఈ తోటలో, ఇక్కడ ఇదే ప్రదేశంలో మనం కలుసుకోబోతున్నాం అప్పుడు అన్ని విషయాలు మనం మాట్లాడుకుందాం" అని చెప్పి వెనుతిరిగి ఇంట్లోకి వెళ్ళిపోయింది శారా.

నడిచివచ్చిన అదృష్టాన్ని అందుకోవాలో భయపడి వదులుకుని పారిపోవాలో అర్థంకాలేదు అమీర్‌కి. అంతులేని సంఘర్షణకు లోనయ్యాడు అతడు. కానీ శారా బలమైన ప్రేమకు, పట్టుదలకు అతడు లొంగిపోయి ఆ రాత్రి ఒంటిగంటకు ముందుగానే ఆ తోటలోకి చేరుకున్నాడు.

అలా వారి ప్రేమ ఎనిమిది నెలలుగా ఆ తోటలోని మొక్కలతో పాటు పెరుగుతూ తీవెల్లా అల్లుకుని, ఆకులతో పాటు చివురిస్తూ పువ్వులవలె పరిమళిస్తూ రోజు రోజుకూ వారి బంధం గట్టిపడింది.

అయితే ఈ రోజు ఒక ముఖ్యమైన విషయం శారాతో పంచుకోవాలని అమీర్ అక్కడ ఆతోటలో కూర్చుని ఆదుర్దాగా ఆమెకోసం నిరీక్షిస్తున్నాడు.

ఆ చెక్క మెట్లన్నీ దిగిన శారా హమ్మయ్య అందరూ నిద్రపోతున్నారు, ఎవరూ చూడలేదు అనుకుంటూ గట్టిగా ఓసారి ఊపిరి పీల్చుకుంది. వంటింటి తలుపు గడియ తీసుకుని చిరునవ్వుతో ఆ తోటలోకి ప్రవేశించింది. అక్కడ ఉన్న సిమెంటు బెంచీపై కూర్చుని ఆమెకోసం ఎదురుచూస్తున్న అమీర్, శారాను చూసిన వెంటనే పైకి లేచి ప్రేమగా ఆమె చేతిని అందుకుని తన ప్రక్కన కూర్చోబెట్టుకున్నాడు. ఎపుడూ నవ్వుతూ ఉండే అతని ముఖం ఆరోజు ఎంతో నీరసంగా, ఆందోళనగా కనిపించింది.

"ఏమయింది అమీర్? నీ ఆరోగ్యం బాగుందా?" అని కంగారుగా ప్రశ్నించింది శారా.

"ఆ.. నా ఆరోగ్యం బాగానే ఉంది. కానీ మా అమ్మానాన్నలు ఫోను చేసి నువు వెళ్ళి రెండేళ్ళు పూర్తి అయింది. ఎపుడు ఇండియాకు వస్తున్నావు? అని ప్రతిరోజూ అడుగుతున్నారు. ఇంటికి వెళితే మంచి అమ్మాయిని చూసి నా పెళ్ళికూడా చెయ్యాలని వాళ్ళు ఆశపడుతున్నారు. వారికి ఏ జవాబు చెప్పకుండా మాట దాటేస్తున్నాను. కానీ ఈరోజు బాబా కూడా నా సెలవుల గురించి అడిగాడు. 'అమీర్ నీ రెండేళ్ళు అయిపోయాయి. నీ కాంట్రాక్టును మరో రెండేళ్ళకు పొడిగిస్తున్నాను. సెలవులకు ఈ నెలలో ఇండియాకు వెళ్ళాలంటే చెప్పు. టిక్కెట్లు తీస్తాను. వెళ్ళి రెండు నెలల కాలం మీవాళ్ళతో గడిపి తిరిగిరా. ఇపుడు నువు వెళ్ళకపోతే మళ్ళీ ఇంకో సంవత్సరం వరకూ నిన్ను పంపించడానికి నాకు కుదరదు. కాబట్టి ఈ నెలలో నీ ప్రయాణం, తేదీలు నిర్ణయించుకుని విషయం తొందరగా నాకు చెప్పు' అన్నాడు. మరి నిన్ను చూడకుండా రెండు నెలల కాలం నేను ఇండియాలో ఎలా ఉండగలను? అది అసాధ్యం. అందుకే నాకు ఇండియా వెళ్ళాలని లేదు. నిన్ను చూడకుండా ఒక్కరోజు కూడా ఉండలేను శారా" ఆమె కళ్ళలోకి చూస్తూ దిగులుగా చెప్పాడు అమీర్.

"ఇలా జరుగుతుందని నాకు ముందే తెలుసు అమీర్. నిజమే రెండేళ్ళుగా నువు నీ దేశాన్ని వదిలి నీ వారిని విడిచి ఇక్కడ మా దేశంలో మా ఇంట్లో ఉన్నావు. ఎంతో కష్టపడి పనిచేసావు. మరి ఇప్పుడు వెళ్ళి నీ దేశాన్ని, నీ వారిని చూసి సంతోషించి రెండు నెలలకాలం విశ్రాంతి తీసుకోవాలి కదా" అన్నది శారా నవ్వుతూ.

"హు.. నీకు నవ్వుగా ఉందా? నిన్ను విడిచి వెళ్ళాలంటే నాకు చాలా బాధగా ఉంది. నేను వెళ్ళలేను" చెప్పాడు అమీర్ ఆమె ముఖాన్ని చుస్తూ.

"నన్ను విడిచి ఎందుకు వెళతావు? నీతోపాటు నన్నుకూడా తీసుకుని వెళ్ళు. నాకు మీ ఇండియా చూడాలని ఎప్పటినుండో చాలా కోరికగా ఉంది అమీర్" ఆశగా అడిగింది శారా.

"ఏంటి శారా. జోక్ చేస్తున్నావా? ఈ సమయంలో, ఈ పరిస్థితిలో ఇపుడు నేను నవ్వలేను."అన్నాడు అమీర్ బాధగా.

"జోకులు కాదు. నిజమే చెపుతున్నాను. నేను కూడా నిన్ను విడిచి ఒక్కరోజు కూడా ఉండలేను. మీ భారతదేశం అంటే నాకు చాలా ఇష్టం. మీ దేశసాంప్రదాయాలు వస్త్రధారణ ఎంతో ప్రత్యేకమైనవి. ఎన్నో పుస్తకాల్లో రాసిన మీ భారతదేశం యొక్క గొప్పదనం, విశిష్టతలను గురించి నేను ఎపుడూ చదువుతూ ఉంటాను. మీ దేశంలో అడుగుపెట్టడం, ఆ గాలిని పీల్చడం, ఆ నేలపై జీవించడం అనేవి

ఎంతో అదృష్టం ఉన్నవారికే సాధ్యం అవుతుంది. ఈ నెల ఆఖరు వారంలో నువు ఇండియా వెళ్ళే తేదీలు నిర్ణయించి 'బాబా'కు చెప్పి నీ ఫ్లైట్ టిక్కెట్లు తీసుకో. నేను కూడా నీతోపాటు అదే ఫ్లైట్‌లో ఇండియా వస్తాను. అక్కడ మనం పెళ్ళిచేసుకుని మన జీవితం అక్కడే సుఖంగా, సంతోషంగా గడుపుదాం" ఖచ్చితంగా తన నిర్ణయాన్ని తెలియజేసింది శారా.

తనదేశాన్ని, తనవారిని, సర్వసంపదలను, సౌఖ్యాలన్నింటినీ తనకోసం త్యజించి, తన చెయ్యి పట్టుకుని, భారతదేశానికి నడిచి రావడానికి, కడపజిల్లాలోని ఒక మారుమూల గ్రామంలో తనతోపాటు సామాన్యమైన జీవితాన్ని గడపడానికి, ఆమె తీసుకున్న గట్టి నిర్ణయానికి కదిలిపోయాడు అమీర్. ఆమె ధైర్యానికి, ముఖ్యంగా ఆమెకు తనపై ఉన్న ప్రేమకు, నమ్మకానికి జోహార్లు అర్పించాడు అమీర్.

"శారా నా కోసం కోరి కష్టాల్ని కొనితెచ్చుకోవద్దు. నాలో ప్రాణం ఉన్నంతవరకు నిన్ను వదలకుండా పువ్వుల్లోపెట్టి చూసుకుంటాను. కానీ కువైటులో మీ ఇంట్లో నువు అనుభవించే ఇన్ని సౌఖ్యాలు ఇండియాలో నీకోసం అమర్చలేని పేదవాడిని నేను. నువ్వు నన్ను పెళ్ళిచేసుకుంటే నాతోపాటు అక్కడ పేద జీవితం గడపాల్సి వస్తుంది. ముఖ్యంగా నువ్వు నీదేశాన్ని, నీ వారిని విడిచిపెట్టాల్సివస్తుంది. జీవితంలో మరలా నీవాళ్ళు నీతో మాట్లాడకపోవచ్చు."

"నేను ఇండియా వెళ్ళేందుకు ఇంకా చాలా టైమ్ ఉంది కాబట్టి మరొక్కసారి నువు బాగా ఆలోచించుకుని నిర్ణయం తీసుకో" హృదయం భారం కాగా ఆర్తిగా ఆమెకు నచ్చచెప్పబోయాడు అమీర్.

"లేదు అమీర్. నీకోసం నేను అన్నీ విడిచి అందరినీ వదిలి రావడానికి సిద్ధమయ్యాను. నువులేని జీవితాన్ని నేను కలలో కూడా ఊహించలేను. నీకోసం, నీ ప్రేమకోసం, నీతో జీవితాన్ని గడపడం కోసం నా ప్రాణం అర్పించడానికయినా నేను రెడీగా ఉన్నాను. నీతోపాటు ఎంత దూరం అయినా నేను వస్తాను. ఎన్ని సుఖాలనైనా త్యజిస్తాను. మీ భారతదేశంలో సాధారణమైన పేద జీవితంకూడా ఎంతో విలువైనది. అర్థవంతమైనది. నాకిష్టమైనది కూడా. నువు ఇంకేమీ ఆలోచించకు. జరిగేది అంతా నేను చూసుకుంటాను నువు నిశ్చింతగా నీ ప్రయాణానికి సిద్ధపడు" అంది శారా.

తెలతెలవారే ఆ సమయంలో ఆ తోటలోని పువ్వులన్నీ శారా ప్రేమను అభినందిస్తూ పరిమళాలు వెదజల్లాయి. కానీ అమీర్‌కి మాత్రం ఆమె మాటలపై నమ్మకం కలగలేదు. ఎందుకంటే శారా అతనితో పాటు ఇండియా రావడం అనేది అంత సులభమైన విషయం కాదని అతనికి తెలుసు.

అమీర్ ఇండియా వెళ్ళేరోజు దగ్గర పడింది. ఇంటికి ఫోను చేసి అమ్మానాన్నలకి, ఇంట్లోవారికి ఏమికావాలో అడిగి తెలుసుకున్నాడు. వారికి కావలసిన వస్తువులన్నీ కొని బ్యాగుల్లో సర్దుకున్నాడు. రెండేళ్ళ తరువాత ఇండియాకు వెళుతున్నా అనే సంతోషం ఒకవైపు ఇక్కడ ఇంట్లోవారికి తెలియకుండా, బాబా కళ్ళు కప్పి తప్పించుకుని తనతోపాటు శారా ఇండియాకు ఎలా వస్తుందో అనే సంశయం మరోవైపు. ఏది ఏమైనా తనను నమ్మి, ప్రాణానికి తెగించి తన దేశాన్ని, తనవారినందరినీ విడిచి వచ్చే శారా చేయి విడవకుండా ఆమెను జాగ్రత్తగా పువ్వులాగా చూసుకోవాలని, ఆమె కోసం ప్రాణం పోయినా ఫరవాలేదని అమీర్ కూడా నిర్ణయించుకున్నాడు.

రేపే అమీర్ ఇండియా ప్రయాణం.

ఆ రాత్రి తోటలో ఆఖరిసారిగా అమీర్‌ని కలిసిన శారా తన ప్రణాళికను అమీర్‌కు విపులంగా వివరించింది.

అంతా విన్న అమీర్ ఆశ్చర్యపోయాడు.

"వల్ల"? (నిజమా?)" నువు చాలా రిస్క్ తీసుకుంటున్నావు శారా అన్నాడు.

"రిస్క్ తీసుకోకపోతే మన ప్రేమ నిలవదు. మనం ఒక్కటి కాలేముకదా?

"అల్లా" మనల్ని ఒక్కటి చేసి చల్లగా చూస్తాడు. నువు భయపడవద్దు అంది శారా.

ఆమె మాటలు విని ఆమెవైపు ఆరాధనగా చూస్తూ "హయాతి ఇంతె" (నీవు నా జీవితం) అన్నాడు చెమర్చిన కళ్ళతో అమీర్.

ఆ రోజు వాళ్ళు ఇండియా వెళ్ళే రోజు. సాయంత్రం ఫ్లయిట్.

భారతదేశపు సాంప్రదాయ దుస్తులైన "చుడీదార్‌ను" ప్రియంగా ధరించింది శారా. తలపైన దుపట్టాను నిండుగా కప్పుకుంది. ఏ అలంకరణ లేకుండా, అతి సాధారణంగా ఆమె తయారయింది. చిన్న బ్యాగులో తనకు అవసరమయిన కొన్ని బట్టలు, అత్యవసరమయిన వస్తువులు పొందికగా సర్దుకుంది. ఫ్లయిట్ అందుకోవడానికి ఇంకో మూడు గంటల సమయం ఉందనగా ఇంట్లోవాళ్ళ కళ్ళు గప్పి బయటపడింది శారా. గారేజ్‌లోని కారును బయటికి తీసి తానే స్వయంగా డ్రైవ్ చేసుకుంటూ కువైటు ఎయిర్ పోర్టుకు చేరుకుంది. కౌంటర్‌లో "బ్యాగేజ్ చెకిన్" మామూలుగానే అయింది. బోర్డింగ్ పాస్ తీసుకుని ఇమ్మిగ్రేషను కౌంటరు దగ్గరికి వచ్చింది. ఏమవుతుందో? కనిపెడతారేమో అని శారా హృదయం ఆందోళనతో నిండిపోయింది కానీ తన ముందు ఉన్న పెద్ద 'క్యూ'తో బిజీగా ఉన్న ఆ ఇమ్మిగ్రేషను ఆఫీసరు శారాను పరిశీలించి చూడకనే పాస్‌పోర్టుపై స్టాంపును వేసి లోపలికి పంపించాడు.

తను అనుకున్న విధంగా అన్నీ జరిగిపోవడంతో తన మార్గం సుగమం కావడంతో సంతోషంతో ఒక్కసారి ఎగిరి గంతేయాలనిపించింది శారాకు. డ్యూటీ ఫ్రీ షాపుల దగరికి వచ్చి, అమీర్ కనిపిస్తాడేమో అని ఒకసారి పరికించి చూసింది శారా.

ఇరవై రెండో గేటుకు వెళ్ళేదారిలో ఉన్న కుర్చీలో కూర్చుని శారా కోసం ఎదురు చూస్తూ కనిపించాడు అతడు. పరిగెత్తుకుంటూ అమీర్ దగ్గరికి వెళ్ళి అతని చేతిని బిగించి పట్టుకుంటూ సంతోషంగా మెరిసే కళ్ళతో "నేను వచ్చేశా" అంది శారా.

"కలా నిజమా" అన్నట్లు ఇంకా నమ్మలేనట్లు ఆమె వైపు చూస్తున్నాడు అమీర్.

ఇష్టంగా వేసుకున్న ఇండియన్ డ్రస్‌లో అందంగా కనిపిస్తోంది శారా. చూసిన వారికందరికీ అచ్చం భారతీయ వనితలాగే అనిపిస్తోంది.

ఫ్లయిట్‌లో పక్కపక్కనే ఉన్న సీట్లలో కూర్చున్న వాళ్ళు అపుడు రిలాక్స్ అయి నిండుగా ఊపిరి పీల్చుకున్నారు.

అయితే ఇంతటితో ఈ కథ ముగియలేదు.

చెన్నై ఎయిర్‌పోర్టులో సంతోషంగా విమానం దిగి అక్కడి ఇమ్మిగ్రేషను దగ్గరకి వచ్చాకే అసలు కథ మొదలయింది.

వచ్చే ప్రయాణీకులనందరినీ ఒక్కొక్కరినీ పరిశీలనగా చూస్తూ వారి పాస్‌పోర్టులను జాగ్రత్తగా చెక్ చేస్తున్న అక్కడి అధికారులు శారా పాస్‌పోర్టు శివమ్మ అనే పనిమనిషి పాస్‌పోర్టుతో ఫోర్జరీ చేయబడి ఉన్నట్లు కనుగొన్నారు.

అంతవరకూ ఆనందంగా ఉన్న శారా, అమీర్‌ల ముఖాలు చెన్నైలో పట్టుబడటంతో రక్తం లేనట్లు పాలిపోయాయి. తమ ప్రేమను బ్రతికించుకోవడానికి కలిసి జీవించడానికి చేసిన ప్రయత్నాలు విఫలమై తాము పడిన కష్టమంతా వ్యర్థమయిందే అని బాధపడ్డారు.

పాస్‌పోర్టు ఫోర్జరీ చేసిన నేరం నిరూపణ కావడంతో చెన్నై ఎయిర్ పోర్టు పోలీసులు వారిద్దరినీ అప్పటికి అపుడే పోలీస్ స్టేషన్‌కు తరలించారు.

ఆ విషయం తెలుసుకున్న పత్రికలన్నీ ఆ వార్తను వాళ్ళ ప్రేమకథను ప్రత్యేకంగా పెద్ద అక్షరాలతో ముందు పేజీల్లో ప్రచురించాయి. "ఒక కువైటు యువతి, తన ఇంటి డ్రైవరును ప్రేమించి అతనితో కలిసి ఇండియాలో జీవించడానికి కువైటు నుండి పారిపోయి రావడం అనేది పెద్ద న్యూసే మరి"

విషయం తెలుసుకున్న అమీర్ అమ్మానాన్నలు బంధువులు ఆందోళన చెంది వాళ్ళందరూ చెన్నైకి వచ్చారు. అమీర్‌ను, శారాను విడిపించడానికి తమ ప్రయత్నాలు తాము చేసారు. కానీ పోలీసులు వారిద్దరినీ విచారణ కోసం ఆరురోజులు పోలీస్ స్టేషన్‌లోనే ఉంచారు. పత్రికల్లోని కథనాలు, అమీర్ శారాల ప్రేమకథ వారు చేసిన సాహసం అప్పటి తమిళనాడు ముఖ్యమంత్రి జయలలితగారి హృదయాన్ని కదిలించాయి. ఆమె ఈ విషయంలో స్వయంగా కల్పించుకుని వారిద్దరినీ విడుదల చేయవలసిందిగా పోలీసులకు ఉత్తర్వులు పంపించారు. అమీర్, శారాలకు కావలిసిన సహాయ సహకారాలు అందించి వారిని జాగ్రత్తగా కడపజిల్లాలోని అమీర్ ఇంటికి పంపించాల్సిందిగా అక్కడి అధికారులను ఆమె ఆదేశించారు. వాళ్ళు శారా భద్రతకొరకు, అమీర్ వద్ద వాళ్ళ అమ్మానాన్నల వద్ద లిఖిత పూర్వక హామీ పత్రాలు రాయించుకుని సంతకాలు చేయించుకున్నారు. అధికారులు స్వయంగా ప్రభుత్వ వాహనం ఏర్పాటు చేసి వాళ్ళని కడప జిల్లాలోని అమీర్ గ్రామానికి తీసుకుని వచ్చి ఇల్లు చేర్చారు.

మరుసటి రోజు అక్కడి ప్రాంతీయ "ముల్లా" (మతపెద్ద) సమక్షంలో ఇస్లాం మత సాంప్రదాయం ప్రకారం శారా, అమీర్‌ల వివాహం ఘనంగా జరిగింది.

వారి ప్రేమ కథను విన్న ప్రజలు శారా, అమీర్‌ల గురించి వింతగా, విడ్డూరంగా చెప్పుకుంటూ వాళ్ళ వివాహ వేడుకను చూడటానికి చుట్టు ప్రక్కల పల్లెలనుండి తరలి వచ్చారు.

ఈ విధంగా కువైటు దేశపు అరబ్ వనిత శారా, ఇండియాలోని కడపజిల్లా నివాసి అమీర్‌ల ప్రేమ కథ సుఖాంతమైంది. వాళ్ళు చేసిన సాహసాన్ని జనాలు కథలుగా చెప్పుకున్నారు.

ఈ కథ నిజంగా 2002వ సంవత్సరంలో జరిగింది. కథా సౌలభ్యం కోసం ఇక్కడ మన కథానాయకి అయిన శారా, కథానాయకుడైన అమీర్‌ల పేర్లు మార్చడం జరిగింది.

(కొనసాగింపు వచ్చేనెలలో)

Post your comments